

Schoolgidsen zoeken sporen op het Wekeromse zand

17 januari 2020

Om 10 uur staan 15 IVN-ers klaar voor een verrassende winterse wandeling bij de hoofdingang. We wachten nog even op nummer 16, maar besluiten dan toch te gaan.

We lopen via de zuidkant van het terrein en meteen vallen op het pad de bijzondere, onregelmatig gevormde kuiltjes in het zandpad op. Even later horen en zien we twee grote bonte spechten waarvan er één op de grond gaat zitten, een eindje voor ons uit. Op de grond liggen veel afgevalen eikels. Eikels die in de grond gedrukt zijn worden door zijn snavel omhoog gewipt. In de gaatjes in het zand hadden dus de eikels gezeten die er nu naast liggen!

Dan komt het eerste loopspoor. We zien vele afdrukken van de lange rechte hoeven op de het zandpad. Aan de overkant van de hei, tegen de bosrand zien we zelfs een hele kudde staan. Prachtig zijn de witte spiegels te zien wanneer ze er vandoor gaan. Dora wijst ons op de grote witte vlekken die sommige dieren op hun flanken hebben. Dat zijn de mannetjes, heeft ze geleerd omdat zij de filmpjes op wildcamera's op de Hoge Veluwe bekijkt.

Scilla heeft haar pootjes van hert, ree en zwijn meegebracht en laat zien hoe naast 2 lange tenen 2 kortere gegroeid zijn.

Boven een deel van een poot van een ree en daaronder die van een wild zwijn. Duidelijk is te zien hoe de korte tenen bij het zwijn naar buiten gebogen staan.

Bij de rand van een maisakker ontdekken we een dassenwissel. De zwart-witte haren van de das zitten in een bosje aan het prikkeldraad.

Bij de werkschuur liggen struikjes opgekuild voor een meer gevarieerde beplanting op vooral de andere terreinen van Het Gelders Landschap.

Terwijl hoog boven ons een buizerd en raven zich laten horen, lopen we verder.

Door het stuiven van zand hebben de beuken hier een heel korte stam.

Veel zandhoopjes op de hei gemaakt door mestkevers

Eigenlijk zou hier het zand moeten stuiven. Daarom zijn hier vele bomen gekapt.

Het ven is kortgelden opgeschoond. Bij het bankje genieten we van onze meegebrachte koffie.

Op de grote zandvlakte ontdekken we nog een spoor van een haas, maar ook tweemaal van een hond die hier niet zou mogen komen.

Een boomstronk is voor een groot deel versierd met de hoedjes van de paarse korstzwam

Het laatste stuk van de rondwandeling gaat door het bos. We komen daar nummer 16 tegen die helaas ons op een andere parkeerplaats had staan opwachten en daarna een eigen wandeling liep.

Mooi op tijd komen we weer terug bij het startpunt. Het was een prachtige tocht. De verwachte regen bleef uit en we troffen een onverwacht groot aantal dieren en diersporen.

Het was een prachtig begin van het nieuwe jaar!

Gerald Kersjes: Heel veel dank voor de foto's

Joke Veltkamp